

Un dia, la solvència de l'economia espanyola és qüestionada per la premsa internacional i per alguns dirigents europeus. I l'endemà resulta que té un dels sistemes financers més sòlids de la UE. Enmig de tants rumors, quina diagnosi en feu, de la situació econòmica de l'estat espanyol?

—Malauradament, tenim uns líders polítics que rectifiquen constantment les pròpies afirmacions. No únicament Zapatero: també Merkel, Sarkozy, Obama, etc. Avui farem això, demà no... No tenen una informació clara de què passa. I la seva desorientació es transmet a tots les àmbits, inclosa, és clar, la premsa.

—**De fet, la premsa alemanya anunciava un rescat de l'estat espanyol per part de la UE amb la injecció de 250.000 milions d'euros. I sembla que Angela Merkel en sabia alguna cosa, d'aquest anunci de la premsa. Existeix aquest perill de rescat?**

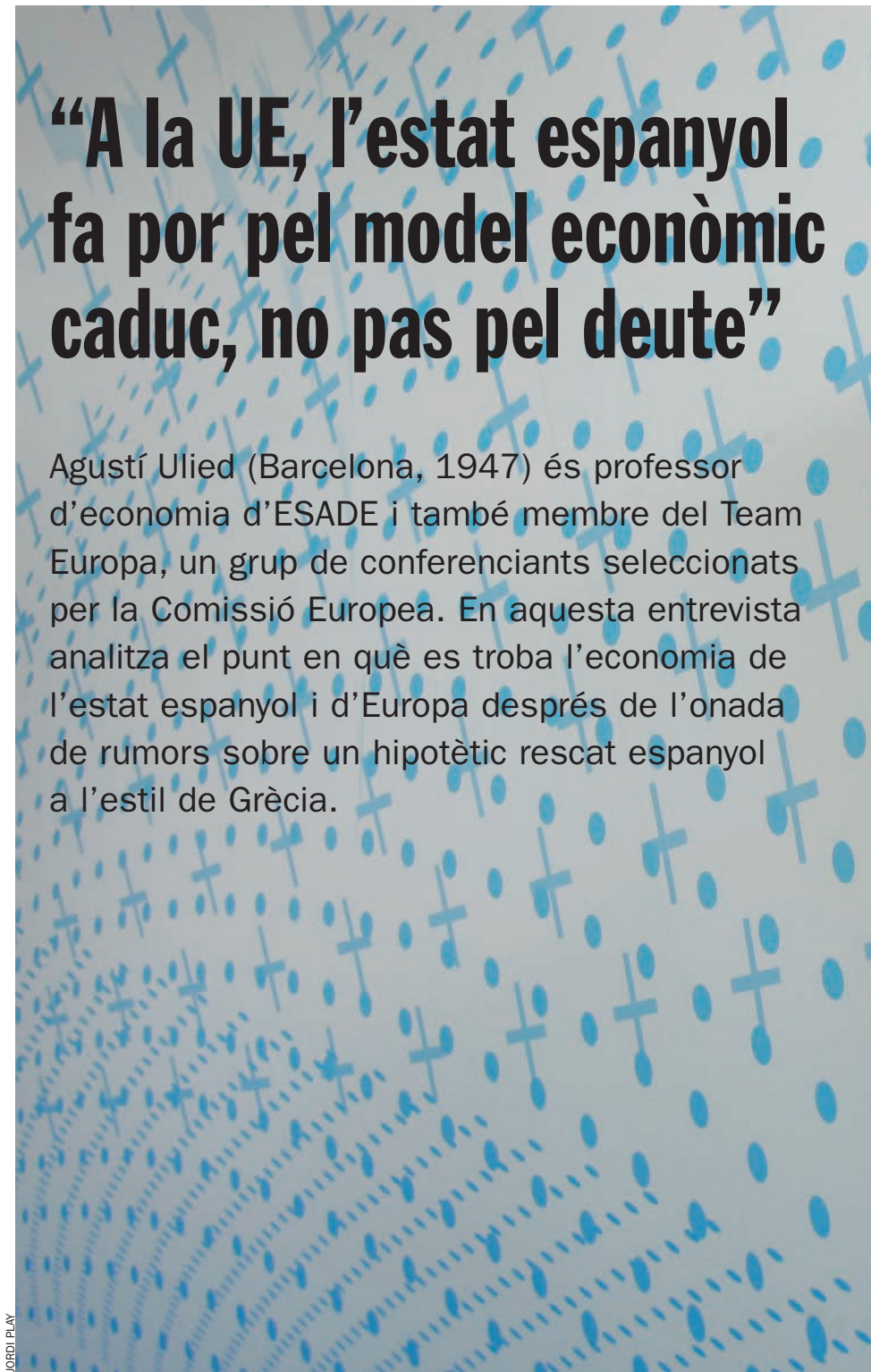
—El sistema financer espanyol és força solvent. El problema que té és el deute respecte a algunes altres entitats financeres exteriors. I els mercats especuladors se n'aprofiten per treure'n més benefici. Per exemple, fa uns dies l'estat va col·locar bons als mercats, i la premsa va titllar l'operació de gran èxit. Però és un èxit espanyol o dels especuladors, que —si bé estan interessats a comprar deute— han pressionat perquè l'estat retribueixi molt més la compra?

—**Deixant de banda els especuladors financers, qui en treu profit, dels rumors contra l'economia espanyola? Alguns governs, potser?**

—Segurament alguns governs també hi tenen alguna cosa a dir, en aquests rumors. No és una actitud ni sàvia ni coherent, perquè tots som al mateix govern. La senyora Merkel i el senyor Sarkozy han d'anar amb compte a dir segons què perquè qualsevol dificultat que pugui passar Espanya afectarà tota la zona euro, i també l'economia global. Per això el secretari general del Partit Comunista Xinès va trucar a Zapatero per exigir-li que estalviés.

—**Europa va contra l'estat espanyol?**

—No crec que aquests rumors sorgits principalment de França i Alemanya tinguin intenció de fer mal a Espanya, sinó que són un gest de defensa nacional. Els bancs alemanys tenen molt diners pres-

tats a l'estat espanyol i estan intranquils per si els tornaran o no. I Merkel vol tranquil·litzar els seus bancs assegurant-los que en qualsevol cas recuperarien els diners. Però de moment l'economia espanyola no ha donat símptomes de deixar de pagar. L'índex de morositat

és relativament baix i els bancs fins ara han pagat. A final de juliol tindran una prova de foc amb els venciments que tenen pendents. Veurem si les entitats financeres són tan solvents com diu el test d'estrès que ha fet la UE.

—**Quina aposta feu?**

—Crec que superaran la prova. En realitat, el gran problema de l'economia espanyola és estructural. Els darrers vint anys s'ha basat en la construcció, un sector de poca competitivitat que ha fet que Espanya visqués un miracle econòmic. Però el miracle tenia peus de fang.

Penso que la por a l'economia espanyola que pot manifestar Europa és més per un model econòmic caduc que no per dificultats de solvència financera.

—**Aleshores, descarteu un rescat?**

—El risc zero no existeix, però crec que de moment no hem de patir.

—**Quins altres candidats podria tenir aquest nou fons de 750.000 milions d'euros que es nodreix de les aportacions dels països de la zona euro i de l'FMI?**

—Els anglesos ja van definir els PIIGS: Portugal, Irlanda, Itàlia, Grècia

“Anglaterra té el mateix dèficit pressupostari, d'un 10%, i el deute és una mica superior a l'espanyol, que és del 64,9% del PIB”

i Espanya, que tots estem una mica en la mateixa situació. Hem crescut molt aquests darrers anys sobre una base poc sòlida. Però Anglaterra està en una situació tan dolenta com Espanya.

—**Però amb una estructura econòmica molt més sòlida.**

—Sí, aquesta és l'única —i fonamental— diferència. Anglaterra té el mateix dèficit pressupostari, sobre el 10%, i el deute és una mica superior a l'espanyol, que és del 64,9% del PIB.

—**No preocupa tant com el cas espanyol perquè no forma part de la unió monetària?**

—Quan fa poc la lliura esterlina baixava brutalment, ja pensaven a afegir-se a l'euro. Un daltabaix en l'economia anglesa afectaria molt l'economia europea encara que no tingui la moneda única. Però passa que Anglaterra es diferencia dels PIIGS perquè té una sòlida base econòmica, que li fa preveure en tots els casos més bones perspectives.

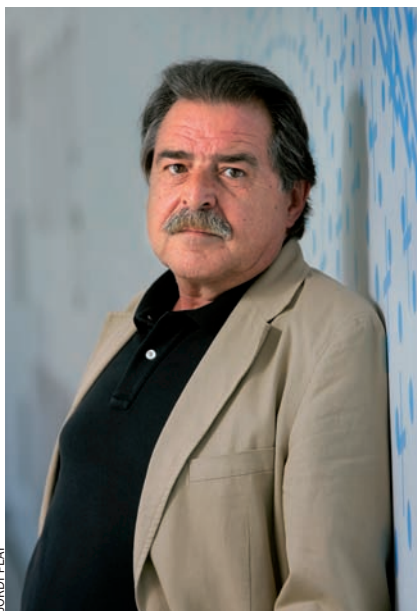
—**El principal repte de l'economia espanyola és el canvi de model econòmic o bé exigir el dèficit públic?**

—Ara mateix tenim sobre la taula un estat espanyol on el deute de famílies i empreses arriba al 200% del PIB, una dada molt preocupant. I s'han de recuperar 2,5 milions de llocs de feina, cosa impossible els anys vinents. Primer cal resoldre això, i després, naturalment, engegar un canvi de model econòmic.

—**Amb un índex de desocupació tan elevat, el deute públic creix. D'aquesta roda se'n surt només amb les retallades proposades per Zapatero i una reforma laboral?**

—Espanya no pot resoldre el seu dèficit pressupostari si ha de pagar 40.000 milions d'euros als desocupats. El pressupost de l'estat era de 100.000 milions, i ara s'ha arribat a duplicar perquè som en un estat de benestar i s'han d'atendre totes aquestes necessitats. En tota economia, la desconfiança és el gran enemic.

—**I com es recupera la confiança en una economia amb el 20% de desocupats?**

JORDI PUJOL

—Una reforma laboral consensuada seria un bon primer pas.

—**Sigui com sigui, el terrabastall econòmic a la UE pot afectar profundament l'estabilitat de l'euro?**

—Ja l'afecta, però no d'una manera preocupant. El Consell Europeu ha aprovat mesures per a coordinar les polítiques econòmiques dels estats membres. Com més forta sigui Europa, més fàcil serà sortir de la crisi. Però mentre no posem en un tractat que creem una autèntica unió econòmica i no sols monetària, fins que no fem una política fiscal única i Brussel·les tingui la capacitat de decidir quan injecta diners en un país en problemes, com ja fa la Reserva Federal als Estats Units, això no serà una realitat.

—**Això implica que els estats han de cedir més sobirania, i ja van posar-hi reserves a l'hora de cedir-ne en política monetària.**

—Hi han d'estar disposats. Hem de fer més Europa, i si no som capaços de tendir a aquesta unió, Europa sempre tindrà dificultats. L'any 1950 uns pares fundadors van veure en la UE la possibilitat que el vell continent no quedés al marge de les dues grans potències, els Estats Units i Rússia. Doncs ara hem de fer tant

com puguem per trobar aquells líders polítics capaços de fer veure a eslovacs, austríacs, holandesos, alemanys o italians que o ens unim els 500 milions d'habitants de la UE amb un objectiu comú, o ens desbordaran els Estats Units. No es tracta de si els estats estan disposats a cedir competències o no, és que no hi ha cap alternativa si volem salvar Europa.

—**La UE ha acordat d'imposar una taxa als bancs per a futures crisis. Ho trobeu un instrument adequat?**

—Estic d'acord que s'imposi una taxa als bancs, però sempre que gravi determinats productes financers que són d'alt risc i que posen en perill les economies. Ara bé, una taxa a un banc és una taxa que acabarem pagant els clients de la manera que sigui, això segur. En una època de crisi tan forta com la que travessa el sistema financer mundial, el Deutsche Bank ha passat de tenir una estimació de benefici de 8.000 milions d'euros a una de 30.000 milions. Creieu que això és normal? Doncs segur que la taxa l'acabarem pagant els clients.

—**I mentrestant, els rics de debò, els que no paguen IRPF, esquiven determinades taxes...**

—Per això s'ha d'augmentar la fiscalitat de les rendes de capital molt elevades, que s'han guanyat amb inversions financeres i que, si bé han jugat al risc, han posat en perill l'economia, amb unes regles de joc no sempre clares. Igualment, cal reestudiar la diferència entre allò que guanya el treballador i el benefici que té l'empresa, perquè si abans la proporció podia ser d'1/10, ara en moltes empreses és d'1/2.000. Per tant, s'ha de fixar un màxim de diferencial a partir del qual l'empresa hagi de pagar més impostos. Hi ha moltes maneres de recaptar diners, i les persones que especulen més tenen una certa obligació envers la societat.

—**En èpoques de bonança s'ha rebaixat la fiscalitat a molts països. En època de crisi cal augmentar-la?**

—En temps de vaques grasses hi havia molts ingressos fiscals provinents de la construcció, i ara resulta que no hi ha ingressos perquè la construcció ha deixat de ser la gran ganga de l'economia espanyola. Doncs bé, cal buscar ingressos per unes altres bandes i, evidentment, els qui més tenen són els qui tenen també més responsabilitat en aquest sentit.

Gemma Aguilera